

Danmark, Advokatrådet, Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Socialministeriet, Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Dansk Socialrådgiverforening, Socialpædagogernes Landsforbund, HK/Kommunal, Videns- og Formidlingscenter for Socialt Udsatte, Ligestillingsafdelingen, Retspolitisk forening, Institut for Menneskerettigheder, Landsorganisation af Kvindekrisecentre (LOKK) og Joan-Søstrene.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bortvisning defineres som et strafsanktioneret forbud mod, at en person over 18 år i en nærmere fastlagt og i almindelighed kortere periode opholder sig i det fælles hjem, dvs. boligen for personens husstand uanset personens retlige forhold til husstanden og boligen. Bestemmelsen i § 1 fastslår i overensstemmelse hermed, at bortvisning indebærer et forbud mod at opholde sig i sit eget hjem.

Ved *hjem* forstås den pågældende persons bopæl (der samtidig danner den fysiske ramme for en familie eller et lignende personligt fællesskab, dvs. for en *husstand*, jf. bemærkningerne til § 2). Boligen omfatter foruden eksempelvis en lejlighed eller et parcelhus også andre tilhørende rum og grundarealer, og med til hjemmet hører efter omstændighederne også erhvervslokaler og -arealer, der hører til boligen.

Ved ophold forstås enhver fysisk tilstedeværelse på den pågældende lokalitet. En bortvisning vil herefter indebære, at den blotte tilstedeværelse i boligen vil udgøre en overtrædelse, selv om der måtte være tale om helt kortvarige ophold. En bortvisning rummer således både et opholdsforbud og et adgangsforbud.

Det er forudsat, at den bortviste bør have adgang til at afhente nødvendige personlige effekter i hjemmet, som i første omgang ikke er blevet medtaget, for eksempel vigtig medicin eller genstande til brug for den bortvistes erhvervsudøvelse. En afhentning af nødvendige effekter skal ske ved, at politiet ledsager den pågældende til boligen og overværer afhentningen. Politiet bør i den forbindelse forud for afhentningen underrette den forurettede.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.2 og 4.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Bestemmelsen fastlægger de betingelser, der skal være opfyldt, for at bortvisning kan ske.

Efter § 2, nr. 1, er det en betingelse, at der er begrundet mistanke om, at den pågældende mod et medlem af sin husstand har begået en af de opregnede overtrædelser af straffeloven, som efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder (1. led), eller at den pågældende har optrådt på en måde, der i øvrigt indebærer en trussel om vold mod et medlem af husstanden (2. led).

Bestemmelsens 1. led angiver kravene til karakteren af den kriminalitet, som kan føre til bortvisning (kriminalitetskravet). Det er i modsætning til bestemmelsens 2. led en betingelse, at der er tale om allerede begået (aktuel) kriminalitet.

Det strafbare forhold skal være omfattet af en eller flere af de straffelovsbestemmelser, som udtømmende er opregnet i § 2, nr. 1, 1. led. Det drejer sig om straffelovens §§ 210, 213, 266 og bestemmelser i kapitel 24–26, der kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder. Kerneområdet for anvendelse af bortvisning vil således være voldelig eller truende adfærd. Bortvisning er imidlertid også anvendelig ved eksempelvis seksuelle krænkelse og visse forbrydelser i familieforhold, herunder f.eks. incest.

Det er endvidere en betingelse, at det strafbare forhold er begået mod et medlem af *husstanden*. Husstanden vil som udgangspunkt skulle afgrænses i overensstemmelse med det lejeretlige husstandsbegreb, jf. lejelovens §§ 26, stk. 2, § 75, stk. 2, og 77 a. Grænsetilfælde, hvor der kan være tvivl om rækkevidden af det lejeretlige husstandsbegreb, kan endvidere være omfattet af bortvisningsreglen, hvis boligfællesskabet efter en samlet vurdering kan sidestilles med et familiefællesskab. Bortvisning vil herefter kunne ske ikke blot af en mand, der krænker sin hustru eller samlever, men eksempelvis også af en kvinde eller voksne børn samt andre medlemmer af en husstand.

Bestemmelsens 1. led stiller krav til styrken af mistanken om et begået strafbart forhold (mistankekrav). Efter bestemmelsen skal der foreligge begrundet mistanke. Mistankekravet er identisk med det krav, der efter retsplejelovens § 762, stk. 1, stilles for at kunne varetægtsfængsle en person. Praxis vedrørende varetægtsfængsling vil således i denne henseende kunne være vejledende ved anvendelsen af den foreslåede bortvisningsregel. Kravet om begrundet mistanke betyder normalt, at der må foreligge objektive data, som med betydelig styrke peger mod den pågældende som skyldig. Om dette er tilfældet i den konkrete sag beror på et konkret skøn, der kan variere.

Bestemmelsens 2. led fastsætter, at der endvidere kan ske bortvisning, hvis den pågældende har optrådt